Εναλλακτική πληροφόρηση

Δέφτερη Ανάγνωση

www.defterianaynosi.com

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλιο για τις εξελίξεις

ΤΟΠΙΚΑ

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΔΙΕΘΝΗ

ΣΠΟΝΤΕΣ

ΤΟΠΙΚΑ

Η Λαϊκή στην βουλή και η εντυπωσιακή αυτολογοκρισία των ΜΜΕ

Την περασμένη βδομάδα, το θέμα της Λαϊκής παρουσιάστηκε στην βουλή καθώς, με βάση το νομοσχέδιο που εγκρίθηκε, θα έπρεπε να διοριστούν μέλη του διοικητικού συμβουλίου από την κυβέρνηση. Σε μια αρχική κίνηση, κάποια μέλη του διοικητικού συμβουλίου παραιτήθηκαν οικειοθελώς. Αυτό προκάλεσε μια ενδιαφέρουσα, όσο και αστεία, έκρηξη θυμού στην βουλή – ακόμα και από τους βουλευτές, οι οποίοι είναι εμπλεκόμενοι με την Λαϊκή. Υπήρξαν κατηγορίες ότι μέλη της Λαϊκής δεν παραιτούνταν γιατί είχαν συμφέροντα να κρύψουν – κι άρχισαν να διαρρέουν πληροφορίες για δάνεια που δόθηκαν χωρίς εξασφαλίσεις. Η εικόνα του Ν. Παπαδόπουλου και του Α. Νεοφύτου να κατηγορούν τις τράπεζες και ιδιαίτερα την Λαϊκή, χωρίς να φαίνεται να διανοείται ο Ν. Παπαδόπουλος, ότι μάλλον θα έπρεπε ο ίδιος να κάνει αποχή με βάση τις ιστορικές πελατειακές σχέσεις του δικηγορικού γραφείου της οικογένειας του με την Λαϊκή, είχε κάτι το αστείο. Ανάλογη ήταν και η εικόνα του Α. Νεοφύτου.

Όταν τα μέλη παραιτήθηκαν, ξέσπασε νέα αντιπαραθεση στην βουλή, καθώς ο Ν. Παπαδόπουλος επέμενε να διοριστεί ένας κ. Φιλίππου. Τελικά, διορίστηκε, αλλά σε εκείνο το κλίμα, ο Αβέρωφ Νεοφύτου φαίνεται να προσπάθησε να βοηθήσει τον φίλο του ή να παρέμβει κάπως στο αρνητικό κλίμα, το οποίο άγγιζε όσους ήταν εκπρόσωποι των συμφερόντων των τραπεζών στη βουλή, με την διαρροή ότι στο βιογραφικό ενός ατόμου, κάποιου Χατζηγιαννάκη, το οποίο εισηγήθηκε το υπουργείο υπήρχε αναφορά σε κάποιο "Andro and his people" που τον υποστήριζε. Η διαρροή είχε ως στόχο, μέσα από τους συνειρμούς, το ΑΚΕΛ. Η διαρροή κυκλοφόρησε αρχικά μέσω ίντερνετ και την επόμενη ο «Φιλελεύθερος» το έκανε και πρωτοσέλιδο. Η αντίδραση, όμως, υπήρξε έντονη και την αμέσως επόμενη μέρα, ο Φιλελεύθερος απολογήθηκε και για την διατύπωση και για τα υπονοούμενα. Το πιο εντυπωσιακό ήταν η κίνηση της «Αλήθειας», η οποία στήριξε την επιλογή Χατζηγιαννακη.

Η απολογία του Φιλελευθέρου θεωρήθηκε και ως έμμεση αναφορά σε πιθανή εμπλοκή, όχι του Άντρου του ΑΚΕΛ, αλλά οικονομικών παραγόντων - οι οποίοι, ενδεχομένως, να παρέχουν και μέρος της διαφημιστικής πίτας του Φιλελεύθερου. Στο σημείωμα γινόταν αναφορά και στην στήριξη από το Σαρρή για την υποψηφιότητα και από το βιογραφικό του κ. Χατζηγιαννάκη, ο οποίος δραστηριοποιείται στην

Ρωσία, φαίνεται ότι μάλλον η αναφορά είχε να κάνει με επενδύτες από την Ρωσία ή από την ευρύτερη περιοχή.

Η κίνηση για νέο διοικητικό συμβούλιο αποτελεί, σαφώς, μια κίνηση προς μερική κρατικοποίηση – αν και οι μέχρι στιγμής αναφορές περιστρέφονται γύρω από προσπάθειες αναζήτησης ξένων ή και ντόπιων - επενδυτών. Σε αυτό το πλαίσιο, άρχισαν και οι συζητήσεις για το από πού μπορούν να αντληθούν τα χρήματα, αν χρειαστεί κρατική παρέμβαση. Ο Σιαρλή, αλλά και ο νέος διοικητής της κεντρικής, έκαμαν αναφορά σε πιθανότητα προσφυγής στο μηχανισμό στήριξης, αλλά ο καθένας έθεσε και τις δικές του παραμέτρους. Ο μεν Σιαρλή επέμενε, όπως άλλωστε είναι και η δουλειά του, να μην υπάρχει απόκλιση από την συμφωνία για 2.5% έλλειμμα, ενώ ο Δημητριάδης, άφησε να διαρρεύσει και κάτι που, σαφώς, θα κάνει τους νεοφιλελεύθερους να σκεφτούν δίπλα την εκστρατεία τους για το μηχανισμό, αφού μια τέτοια κίνηση μπορεί να οδηγήσει σε άνοδο του εταιρικού φόρου.

Ήδη, συζητούνται δύο πιθανότητες για όσα χρήματα θα ελλείπουν από την ανακεφαλαιοποιηση – είτε διακρατικό δάνειο είτε προσφυγή στην μηχανισμό. Τις τελευταίες εβδομάδες, οι νεοφιλελεύθεροι σε διάφορες στήλες των οικονομικών τμημάτων των εφημερίδων, πίεζαν για μηχανισμό ελπίζοντας προφανώς ότι κάτι τέτοιο θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί και για ένα μνημόνιο επίθεσης και περικοπών στα εργατικά δικαιώματα. Οπότε, η αναφορά στον εταιρικό φόρο είναι και μέρος ανοίγματος των οριζόντων της πραγματικότητας.

Αξίζει να αναφερθεί ότι στην συνάντηση του με τον διοικητή της κεντρικής ο Ν. Αναστασιαδης κατέθεσε, επίσης, την θέση για δάνειο από το μηχανισμό στήριξης των τραπεζών, χωρίς όμως όρους – διαφοροποιώντας, ελαφρώς, τη θέση του από τους νεοφιλελεύθερους με τις εμμονές τους για μέτρα ενάντια σε εργαζόμενους ή τις κοινωνικές παροχές. Η κυβέρνηση, από την πλευρά της, φαίνεται να κρατά ανοικτές τις πιθανότητες και τα ενδεχόμενα επιμένοντας στο διαχωρισμό του τραπεζιτικού προβλήματος από την υπόλοιπη οικονομία – δίνοντας έμφαση στις υποχρεώσεις της τράπεζας για ανακεφαλαιοποίηση που συνεπάγεται και μέτρα για προέλκυση επενδύσεων.

Το πιο ενδιαφέρον, ωστόσο, της βδομάδας που πέρασε ήταν η αποφυγή αναφοράς από τα επίσημα ΜΜΕ στα διαπλεκομενα συμφέροντα στη Βουλή και ιδιαίτερα, στην επιτροπή οικονομικών με την παρουσια λ.χ. του Ν. Παπαδόπουλου. Το θέμα, ωστόσο, μάλλον θα επανέλθει είτε από τους πολιτικούς στο πλαίσιο εσωτερικών τους διαμαχών, είτε από την κοινωνική δυσφορία.

Προεκλογικά: Η κίνηση Κάρογιαν, τα ανοίγματα της ΕΔΕΚ, η διαφοροποίηση του Κεραυνού "υπό τις περιστάσεις" και ανιχνεύσεις στα πέριξ

Η πορεία προς την συνάντηση των αρχηγών των τεσσάρων κομμάτων του ενδιάμεσου, με στόχο την αναζήτηση υποψήφιου, ξεκίνησε σε ρευστό τοπίο, γι' αυτό, η απότομη κατάληξη ήταν, κάπως, απρόσμενη. Και μετά, μόλις άρχισε να διαφαίνεται, κάπως, σύγκλιση γύρω από το όνομα του Κεραυνού υπήρξε μια νέα, σχετικά, αμφιλεγόμενη κίνηση/διαρροή εκ μέρους του Κεραυνού, η οποία απέρριπτε "υπό τις παρούσες συνθήκες" – και η οποία επισημοποιήθηκε με μια ευγενική, αλλά σαφή δήλωση ότι δεν έβλεπε στην προσφορά που του έγινε τα στοιχεία που, εν δυνάμει, θα τον ενδιέφεραν.

Σύμφωνα με τις δημοσιογραφικές πληροφορίες, πηγαίνοντας στην συνάντηση των 4 κομμάτων, την προηγούμενη εβδομάδα, το ΔΗΚΟ ήταν αποφασισμένο να απαιτήσει να μείνει ανοικτή η πόρτα προς το ΑΚΕΛ. Από την άλλη πλευρά, υπήρχε η θέση, σε ποικίλες μορφές διατύπωσης, ότι θα έπρεπε τα κόμματα να αποφασίσουν και μετά να συζητήσουν, όλα μαζί, με το ΑΚΕΛ. Το ότι το ζήτημα της «συλλογικής διαπραγμάτευσης» το υπερασπίστηκε με ζήλο ο Περδίκης, είχε να κάνει και με το μέγεθος του κόμματος του – διότι άλλο είναι να μιλάς ως εκπρόσωπος του 2% και άλλο να έχεις μανδύα ότι εκπροσωπείς σχεδόν το ένα τρίτο του εκλογικού σώματος. Όμως, φαίνεται ότι στους "οικολόγους" λειτουργεί και ομάδα στήριξης της υποψηφιότητας Λιλλήκα.

Οι εισηγήσεις, οι οποίες κατατέθηκαν, κατέγραφαν μια σειρά από τάσεις, οι οποίες διαμορφώνονται στα κόμματα του κέντρου και στο ΕΥΡΩΚΟ. Το ΔΗΚΟ εισηγήθηκε τον Κεραυνό – αλλά κράτησε ακόμα δύο ονόματα ως εν δυνάμει υποψήφιοι στην ατζέντα του: τον Μαυρέλλη και τη Χ. Γιωρκατζη. Το πιο ενδιαφέρον, ήταν η στρατηγική Κάρογιαν, για να αφήσει ανοικτή την πόρτα με το ΑΚΕΛ: η «κοινή διακήρυξη» την οποία, ήδη, προσάρμοσε κάπως ο Κάρογιαν - με πιο γνωστή τη διατύπωση για την διζωνική - τέθηκε ως απλώς ένα κείμενο, ενώ πριμοδοτήθηκε με το ότι ο υποψήφιος θα έκανε δικές του επαφές με αλλά κόμματα, το ΑΚΕΛ ας πούμε, και αναλόγως, αυτονόητα θα προσάρμοζε τη στρατηγική και το πρόγραμμα του. Η ΕΔΕΚ επέμενε στη διατύπωση για προσήλωση στις αρχές, αλλά άφησε, επίσης, να εννοηθεί ότι δεν θέλει «αχυράνθρωπο». Όπως γίνεται συνήθως, η ΕΔΕΚ διατηρούσε ταυτόχρονα δύο αντίθετες, και εν δυνάμει αλληλοαποκλειόμενες θέσεις – και

αυτόνομος υποψήφιος και πρόγραμμα των τεσσάρων. Αξίζει να αναφερθεί ότι την έμφαση στον υποψήφιο για να διευρυνθεί η συνεργασία και άρα να προσαρμοστεί και το πρόγραμμα, την είχε καταθέσει πριν λίγες εβδομάδες ο Μάρκος Κυπριανού στην συνέντευξη του στο Φιλελεύθερο. Και η αντίδραση του Κεραυνού κινήθηκε προς ανάλογη κατεύθυνση: απέρριψε μεν, αλλά «υπό τις παρούσες συνθήκες» και έκανε αναφορά, σύμφωνα με τις πληροφορίες, στο πρόγραμμα με το οποίο προφανώς δεν είχε πρόθεση, αν ήταν υποψήφιος, να εμφανιστεί απλώς ως salesman. Και προφανώς, δεν συμφωνούσε με την στρατηγική του αποκλεισμού του ΑΚΕΛ από την συζήτηση για την έστω κατ'αρχήν επιλογή, υποψηφίου.

Η ΕΔΕΚ φάνηκε διχασμένη και τις εισηγήσεις της. Αποδέχθηκε τον Κεραυνό μεν, αλλά εισηγήθηκε και δύο εκ διαμέτρου αντίθετες άλλες υποψηφιότητες: από την μια τον Λιλλήκα, τον οποίο προωθεί από ότι φαίνεται ο κύκλος Λυσσαρίδη, ενώ έγινε εισήγηση και για τον Μ. Ηλιάδη, τον για σύντομο διάστημα υποψήφιο ΑΚΕΛ-ΕΔΕΚ το 1998 (μια υποψηφιότητα, την οποία πολέμησε παρασκηνιακά, τότε ο Λυσσαρίδης) – ως ένα άνοιγμα προς το ΑΚΕΛ. Η κριτική του Κεραυνού, προς κύκλους της ΕΔΕΚ, που προωθούν την υποψηφιότητα Λιλλήκα, ήταν εν μέρει και επιβεβαίωση των όσων κυκλοφορούσαν. Και οι φήμες λένε, βέβαια, ότι αν δεν προχωρήσουν οι τέσσερις, τότε η ηγεσία της ΕΔΕΚ μπορεί να εισηγηθεί τον Ομήρου. Οι υποστηρικτές του Λιλληκα βέβαια στα ΜΜΕ θα πιέσουν την ΕΔΕΚ να συρθεί προς τον υποψήφιο του παρασκηνίου. Το πως αυτό θα λειτουργήσει στο εσωτερικό του κόμματος θα φανεί.

Το ΕΥΡΩΚΟ υπήρξε το πιο ήπιο – εισηγήθηκε ονόματα από τον χώρο της απορριπτικής δεξιάς, με στόχο την άντληση δεξιών ψήφων για τον υποψήφιο του ενδιάμεσου. Και εδώ, είχε και η Θεοχάρους την πρώτη της επίσημη εμφάνιση ως υποψήφια.

Το ΑΚΕΛ αντέδρασε στην κίνηση για άμεση επιλογή υποψήφιου, υπενθυμίζοντας ότι χωρίς διαβούλευση δεν πρόκειται να στηρίξει κάποιον. Η αντίδραση ενός κόμματος, το οποίο μπορεί να φέρει πολλαπλάσιους ψήφους στην υποψηφιότητα, αναπόφευκτα, πρέπει να λειτούργησε και στις αξιολογήσεις του Κεραυνού. Αλλά δείχνει, επίσης, ότι το παιχνίδι παραμένει ανοικτό.

Οι εφημερίδες της Κυριακής είδαν κίνηση του ΑΚΕΛ προς αυτόνομη κάθοδο, το οποίο οδηγεί τα κόμματα του ενδιάμεσου στο φόβο να αποκλειστούν, πάλι, από τον δεύτερο γύρο. Η εισήγηση για τον Κεραυνό, ήταν μια κάποια λύση που για μια στιγμή φάνηκε να προκαλεί κάποια δυναμική, αλλά φαίνεται ότι το σκηνικό θα εξελιχτεί με ανοικτές πόρτες και παράθυρα.

Αξιοσημείωτη ήταν και μια αναφορά του Αναστασιάδη σε συνέντευξή του στον "Πολίτη", την οποία η εφημερίδα πρόβαλε πρωτοσέλιδα – και με δεδομένο ότι στηρίζει την υποψηφιότητα του αρχηγού του ΔΗΣΥ, μπορεί να θεωρηθεί ότι ήταν και ένα συνειδητό σημείο εστίασης: ο Αναστασιάδης επανέλαβε τη θέση του ότι «λυπήθηκε» που δεν έθεσε υποψηφιότητα ο Δ. Χριστόφιας, κάνοντας, με την βοήθεια του δημοσιογράφου, μια ρητορική ερώτηση – αν ήταν ο Χριστόφιας υποψήφιος και δεν περνούσε στο δεύτερο γύρο, τότε το ΑΚΕΛ θα στήριζε σίγουρα τον υποψήφιο του κέντρου άρα, αυτό θα ήταν κακό για την δική του υποψηφιότητα. Το υπονοούμενο ήταν ένα είδος «ανθρώπινης αναφοράς» του Ν. Αναστασιάδη στο Δ. Χριστόφια. Βέβαια, αυτό μπορεί να θεωρηθεί απλώς έκφραση γενικόλογης ρητορικής – στην αρχική της εκδοχή αυτή η άποψη ουσιαστικά κατηγορούσε το ΑΚΕΛ γιατί «εμπόδιζε», υποτίθεται, τον Χριστόφια να βάλει υποψηφιότητα . Όμως, είναι ενδεχόμενο, επίσης, ότι η αναφορά είχε να κάμει και με μια συνειδητή προσπάθεια γεφύρωσης της έντασης που δημιουργήθηκε ανάμεσα στον Αναστασιάδη και το χώρο των αριστερών ψηφοφόρων, μετά από τις περσινές επιθέσεις εναντίον του Χριστόφια – μια «ανθρώπινη προσέγγιση», η οποία πέρα από τη δημόσια έκφραση σκέψεων για προεκλογικές πιθανότητες, μπορεί να είναι και έκφραση στρατηγικής. Ο ΔΗΣΥ μπορεί να χρειαστεί αριστερές ψήφους.

Ο Λιλλήκας σε νέα συνέντευξη του στην Καθημερινή εισηγήθηκε ότι θα είναι μεσολαβητής ανάμεσα στην εκκλησία -τους ιερείς- και την κοινωνία -τους πολίτες. Τώρα, μάλλον αιτείται τη στήριξη της αρχιεπισκοπής. Και μάλλον άγαρμπα. Όσον αφορά στην προβολή του, έχει προσβάσεις σε αρκετά ΜΜΕ, και φαίνεται να υπάρχει ένα κύκλωμα «κλικκών» σε διάφορα κόμματα που λειτουργούν προς την υποψηφιότητα του. Αυτά τα κυκλώματα αφήνουν ανοικτό το θέμα για το ποιά ευρύτερα συμφέροντα τον προωθούν ως κίνηση διασπάσεων ή συλλογής ψήφων για ανταλλαγή. Πάντως, ο αρχιεπίσκοπος δεν πήρε θέση ακόμα ανκαι η δήλωση του θα μπορούσε να θεωρηθεί και σαν εξ αποστάσεως έγκριση για την εισήγηση για τον Κεραυνό – η την σχετική διαδικασία.

Το σκάνδαλο Τσοχατζόπουλου έρχεται Κύπρο

Η ανακοίνωση στην Ελλάδα ότι διερευνάται ένα σημειωματάριο του Α. Τσοχατζόπουλου, προκάλεσε νέες εικασίες στην Κύπρο για το ποίοι μπορεί να είναι οι εμπλεκόμενοι υπουργοί -στους οποίους λέγεται ότι υπάρχουν παραπομπές- ενώ

άρχισαν και οι πρώτες ονομαστικές κλητεύσεις για κατάθεση. Ήδη φάνηκε να υπάρχει εμπλοκή του γραφείου του δικηγόρου του κ. Τριανταφυλλίδη, ο οποίος φάνηκε να εξασφαλίζει την σιωπή των ΜΜΕ γύρω από το όνομα του – είτε με απειλές δικαστικών προσφυγών, είτε με άλλους τρόπους επιρροής.

Όπως διακλαδώνονται οι έρευνες για τα τρία σκάνδαλα -του Βατοπαιδίου, των πυραύλων και της Siemens- η σύγκλιση των στοιχείων δείχνει ότι υπάρχει και αλληλοδιασταύρωση των μηχανισμών συγκάλυψης και μεταφοράς κεφαλαίων – και φαίνεται ότι και στις τρεις περιπτώσεις, η Κύπρος είναι νευραλγική: στο θέμα το Βατοπαιδίου, η σχέση της μονής με την Κύπρο είναι αυτονόητη, όπως και το ότι ακόμα και οι εταιρείες, μέσα από τις οποίες έγιναν οι πληρωμές αγοράστηκαν στην Κύπρο -από το γραφείο Τ. Παπαδόπουλου. Στην περίπτωση των πυραύλων, σαφώς η διαπλοκή των TOR με τους S300 δημιουργεί ένα πεδίο για ευρύτερες εμπλοκές υπουργών και όχι απλώς πολιτικών-βουλευτών και δικηγορικών γραφείων. Ενώ, το ζήτημα της Siemens, οδηγεί στην εταιρεία telepassport με την οποία ήταν εμπλεκόμενος ο κ. Χάσικος, αλλά και ένας ευρύτερο κύκλος, ο οποίος ενδεχομένως κρύβεται πίσω από διαπλεκόμενες εταιρείες.

Όπως φαίνεται και από το ακόλουθο λινκ, από τις έρευνες για το Βατοπαίδι, ο Σαχπατζίδης, οποίος είναι εμπλεκόμενος μαζί με τον Άκη -ένας από τους τέσσερις, μαζί με τον Ζήγρα και την λογίστρια- είναι ο άνθρωπος που αγόραζε ΜΜΕ στη Βόρεια Ελλάδα. Οι διαπλοκές δείχνουν ότι το Βατοπαίδι, η Siemens και οι μίζες από τα όπλα πάνε μαζί - η Τορκάσο φαίνεται να έκανε όλες τις δουλειές και να είναι ουσιαστικής ιδιοκτησίας Τσοχατζοπούλου.

http://portal.kathimerini.gr/4Dcgi/4dcgi/_w_articles_kathbreak_1_04/06/2010_340911

Καθημερινή 4/6/2010

Ρητορικές της τουρκοκυπριακής ηγεσίας: Η προσπάθεια για Αννάν, χωρίς Αννάν και η διαδικασία ως ζητούμενο

Σύμφωνα με απόφαση του «υπουργικού» τα διαβατήρια των τουρκοκυπρίων θα γράφουν πλέον «Cyprus Turkish Republic» και όχι «Τ.Δ.Β.Κ.» σύμφωνα με την εφημερίδα Χαβαντις (28.5.2012). Η αλλαγή μετατοπίζει το όνομα της τουρκοκυπριακής διοικητικής δομής προς ένα σχήμα που θα είναι πιο κοντά στην ορολογία του σχεδίου Αννάν. Αυτή η κίνηση έχει από την μια ως στόχο να επεκτείνει τα όσα κέρδη αποκομίστηκαν από την περίοδο 2004-08, ενώ από την άλλη εκφράζει

και την πρόθεση της τουρκοκυπριακής ηγεσίας να εμφανίσει το οργανωτικό σχήμα μέσα από το οποίο εκφράζεται, στα πλαίσια ενός εν δυνάμει ομοσπονδιακού σχήματος. Η συγκεκριμένη κίνηση κινείται, εκτός της πρακτικής απόσχισης – και αυτό ίσως να είναι μέρος μιας στρατηγικής ήπιων τόνων - σε αντίθεση με τη στρατηγική της έντασης της προηγούμενης εβδομάδας – με στόχο να αμβλυνθούν οι πιέσεις προς την Τουρκία -ότι θέλει να προσαρτήσει την βόρεια Κύπρο- αλλά και για να υπενθυμίσει και την θέση των τουρκοκυπρίων ως μέλος του κυπριακού όλου – συντηρώντας κατά συνέπεια και τις τουρκοκυπριακές διεκδικήσεις για ιδιαίτερη σχέση με την Ε.Ε. αν αποτύχουν οι συνομιλίες -με ε/κ ευθύνη- ή και -μακροπρόθεσμα έστω- συμμετοχή στο θέμα του φυσικού αερίου

Από μια άλλη, σχετική, οπτική γωνία αξίζει να υπενθυμιστεί ότι η υιοθέτηση του ονόματος «Τ/Κ κράτος» είχε εμφανιστεί και πρόσφατα σαν μια από τις πρώτες κινήσεις για την εφαρμογή «Σχεδίου Β» από την τουρκική πλευρά. Οπότε μπορεί να πει κάποιος ότι η κίνηση αυτή σημαίνει την έναρξη εφαρμογής του «Σχεδίου Β» ή μήπως απλώς συνέπεσε χρονικά ή ακόμα αποτελεί μια μορφή πίεσης - ή απάντησης σε πίεση- μετά την επαναφορά της πρότασης Χριστόφια για άνοιγμα του Βαρωσιού υπό την εποπτεία των Η.Ε και του λιμανιού του Βαρωσιού υπό επιτήρηση της Ε.Ε ώστε να συνεχιστούν οι συνομιλίες και κατά τη διάρκεια της Κυπριακής Προεδρίας του Συμβουλίου της Ε.Ε και με αντάλλαγμα το άνοιγμα 'παγωμένων' για την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας κεφαλαίων;

Ταυτόχρονα, ο Τ.Οζερσαϊ, σύμβουλος του Έρογλου, σε ομιλία του έριξε τους τόνους για την κυπριακή προεδρία. Ο Οζερσάι, αφού ανέφερε ότι ένα από τα σημαντικότερα εμπόδια που υπάρχουν στη διαδικασία των απευθείας διαπραγματεύσεων δεν είναι η ανάληψη της Προεδρίας της Ε.Ε. από τους Ε/κ το δεύτερο εξάμηνο του 2012, όπως πιστεύουν αρκετοί, αλλά η μέθοδος με την οποία διεξάγονται οι συνομιλίες. Έθεσε, βέβαια, ζήτημα για το πώς θα γίνουν οι συνομιλίες το επόμενο εξάμηνο – αλλά η διεκδίκηση για αλλαγή της διαδικασίας έχει σαφώς υποχωρήσει ως ανοικτή διεκδίκηση διεθνούς διάσκεψης – αν και το θέμα φαίνεται να παραμένει στη ρητορική με την έμφαση στη ρητορική της «μεθόδου» της διαδικασίας.

http://cyprusnews.eu/sigma-live/276197

http://cyprusnews.eu/onlycy/276199

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Κινήματα χώρου και πόλης στην Λεμεσό

Στη Λεμεσό, φαίνεται να αναπτύσσεται και πάλι ένα νέο κίνημα διεκδίκησης για την πόλη – ή μπορεί να πει κάποιος ότι ο ευρύτερος χώρος της πόλης φαίνεται να διεκδικεί τον ιστορικό του ρόλο για τον καθορισμό της πολεοδομίας και της χρήσης των χώρων. Τη δεκαετία του '90 είχε αναπτυχθεί ένα πολλαπλό κίνημα επαναδιεκδίκησης χώρων, το οποίο οδήγησε όχι μόνο στη διάσωση του Ριάλτο, αλλά και στην κήρυξη μιας σειράς κτιρίων, τα οποία κινδύνευαν με άμεση κατεδάφιση, σαν διατηρητέα. Ταυτόχρονα, άρχισε και μια εκστρατεία επαναπροσδιορισμού των χώρων, από την περιοχή του Κάστρου μέχρι το Παντοπωλείο και την Πλατεία Ηρώων, με διάφορες εκδηλώσεις και παζαράκια, με στόχο τη διάχυση νέων μορφών αισθητικής και χρήσης.

Πέρσι, υπήρξε η πρώτη κίνηση επέκτασης εκείνων των πρωτοβουλιών με τις κινήσεις για το Δασούιν. Φέτος, μια σειρά από ομάδες και άτομα έχουν ήδη εμπλακεί στη (ανα)δημιουργία ενός μαζικού και δυναμικού κινήματος, με στόχο τη διαφύλαξη μιας περιοχής του ιστορικού και παραδοσιακού πυρήνα της παλιάς Λεμεσού, στο ανατολικό τέλος της Αγ. Ανδρέου, από τη μαζική κατεδάφιση και την ανέγερση μεγάλων κτιριακών συγκροτημάτων. Η κίνηση φαίνεται να εστιάζει στην προσπάθεια να κηρυχθούν μερικά κτίρια διατηρητέα, όπως έγινε και τη δεκαετία του 90 και έτσι σώθηκε το μεγαλύτερο μέρος του ιστορικού και παραδοσιακού πυρήνα της πόλης. Μέσω αυτών των πρωτοβουλιών, φαίνεται όμως να υπάρχει και μια ευρύτερη δυναμική για επαναπροσδιορισμό της χρήσης των χώρων της πόλης, με στόχο την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής και της ενδυνάμωσης της δημοκρατικής συμμετοχής των πολιτών.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ταξικά νέα

Τη βδομάδα που πέρασε, είχαμε μια δίωρη αυθόρμητη στάση εργασίας από τις καθαρίστριες στο Γενικό Νοσοκομείο Λεμεσού διαμαρτυρόμενες για τις ελλείψεις προσωπικού και τον αυξημένο φόρτο εργασίας. Οι συντεχνίες στήριξαν τις απεργούς που προειδοποίησαν και με πιο δυναμικά μέτρα.

Η ΣΕΚ ζητεί έρευνα για να αναδειχθούν τα λάθη, οι ελλείψεις και οι σκοπιμότητες και να αποδοθούν ευθύνες σ’ όσους με την τακτική της αχορταγίας και του εύκολου

πλουτισμού οδήγησαν το κυπριακό τραπεζικό σύστημα στον ολισθηρό κατήφορο. Τα όσα ήρθαν στο φως της δημοσιότητας, λόγω της Λαϊκής φανέρωσαν και τις επιλεκτικές ευαισθησίες κάποιων, σε σχέση με τους μισθούς των εργαζομένων που μόνιμα βρίσκονται στο στόχαστρο της εργοδοτικής επιθετικότητας. «Ο λόγος για την Ομοσπονδία Εργοδοτών και Βιομηχάνων» (ΟΕΒ) που ενώ θέλει συνεχή μείωση των κατώτατων μισθών που λαμβάνουν οι πωλητές και οι πωλήτριες, δεν βρήκε ούτε μια λέξη να πει για τους χρυσοπληρωμένους των τραπεζών", καταλήγει η ΣΕΚ.

Σε σχέση με την απόφαση διάσωσης της Λαϊκής από το δημόσιο, το συνδικάτο των τραπεζικών υπαλλήλων εξέφρασε την διαμαρτυρία της, καθότι αφενός αγνοήθηκε στις διαβουλεύσεις, παρότι ήταν η πρώτη που προειδοποίησε για το πρόβλημα και αφετέρου, μεγάλο μέρος του κόστους μετακυλήστηκε στους εργαζόμενους. Σημειώνουμε εδώ πως, ήδη, όλοι οι τραπεζοϋπάλληλοι οικειοθελώς υιοθέτησαν πρόσφατα το πακέτο λιτότητας του δημοσίου, με παγώματα μισθών και ΑΤΑ. Η ΕΤΥΚ ανέφερε ότι το πρόβλημα της Λαϊκής, είναι στο εξωτερικό και όχι στην Κύπρο, ενώ ξαναέθεσε θέμα συγχωνεύσεων και παραχώρησης μετοχών στο προσωπικό ως αντιστάθμιση στην μείωση μισθών και ωφελημάτων. Παράλληλα, επέκρινε και τα ΜΜΕ που τώρα ανακάλυψαν τους υπερβολικούς μισθούς και τα ψηλά μπόνους των διευθυντών. Πάντως, για άλλη μια φορά με αφορμή χειρισμούς της εργοδοσίας-διεύθυνσης καλούνται να πληρώσουν μέρος από τα σπασμένα οι εργαζόμενοι, αλλά και συνολικά ως χρέος το κυπριακό δημόσιο.

Στη βόρεια Λευκωσία συνεχίζονται οι διαμαρτυρίες των δημοτικών υπαλλήλων, ενώ άρχισαν πλέον και οι απειλές κατά συνδικαλιστών για να σταματήσουν όπως κατάγγειλε ο πρόεδρος της BES Σαβάς Μποζάτ. Έγινε λόγος ότι πίσω από τις απειλές βρίσκεται συγκεκριμένος Τούρκος επιχειρηματίας που είχε συνεργασία με τον δήμο Λευκωσίας, ο οποίος φυσικά διέψευσε την πληροφορία και μίλησε για συκοφαντία.

ΔΙΕΘΝΗ

Από την Χιλή στον Καναδά: τα νέα φοιτητικά κινήματα στην αμερικανική ήπειρο

Μέχρι πρόσφατα, οι κινητοποιήσεις των Χιλιανών φοιτητών με αίτημα τη διεύρυνση των κρατικών επενδύσεων στην εκπαίδευση αποτελούσαν ένα νέο και μοναδικό - για την ώρα - φοιτητικό κίνημα στην αμερικανική ήπειρο – σε σχέση με την μαζικότητα και τη δυναμική. Το καναδέζικο φοιτητικό κίνημα στο Κεμπέκ φαίνεται, όμως, να αναδύεται και να συμπληρώνει το Χιλιανό. Ενώ πολλοί περίμεναν ότι το κίνημα των φοιτητών θα εξασθενούσε, την περασμένη εβδομάδα η δυναμική του φάνηκε να διογκώνεται. Μετά από την προσπάθεια των αρχών του Μόντρεαλ να απαγορεύσουν τις συγκεντρώσεις χωρίς άδεια, με στόχο να ελέγξουν κάπως της διάχυτη μορφή των εκδηλώσεων, ξέσπασαν νέες μαζικές διαδηλώσεις την Πέμπτη, στις οποίες εκτός από τις διαμαρτυρίες για τις περικοπές στην εκπαίδευση και την άνοδο των διδάκτρων, προστέθηκε και το ζήτημα της απαγόρευσης των συγκεντρώσεων. Στις διαδηλώσεις σύμφωνα με τις ανταποκρίσεις συμμετείχαν δεκάδες χιλιάδες και συνελήφθησαν μόνο την Πέμπτη 700 άτομα. Αυτή η νέα δυναμική δείχνει ότι οι υπόγειες τάσεις στην Καναδέζικη κοινωνία για αντίδραση στην προσπάθεια της κυβέρνησης να περικόψει το κράτος πρόνοιας, ίσως να βρίσκουν στους φοιτητές το σύμβολο της. Ήδη, ανακοινώθηκαν εκδηλώσεις συμπαράστασης στους φοιτητές του Κεμπέκ και από τις υπόλοιπες περιοχές του Καναδά.

http://www.rt.com/news/montreal-mark-new-law-942/

Νευρικές κινήσεις στη δυτική Ευρώπη: άγχος στη Ισπανία, παράδοξες διεκδικήσεις στην Ιταλία και η Δανία ως χώρα του συνειδητού κράτους ευημερίας

Στην Ισπανία, η οικονομία βρίσκεται και πάλιν σε ύφεση και οι τράπεζες φαίνεται να κρύβουν πολλούς τοξικούς σκελετούς ακόμα στα ντουλάπια τους από την φούσκα των ακινήτων. Η μεγαλύτερη τράπεζα της χώρας, η Bankia φαίνεται ότι δεν θα μπορέσει να είναι έτοιμη για την ανακεφαλαιοποίηση, άρα η κυβέρνηση παρεμβαίνει για να την στήριξη «για τελευταία φορά».

Και η κοινωνική ένταση αυξάνεται.

Η ένταση είναι εκφράστηκε, ιδιαίτερα, στην Ιταλία την περασμένη εβδομάδα, όπου η δημοτικότητα του Μόντυ έπεσε σε λίγες βδομάδες από το 50% στο 35%, ενώ το κόμμα του κωμικού B. Grillo πέτυχε αξιοσημείωτα αποτελέσματα και στον δεύτερο γύρο των τοπικών εκλογών: στην Πάρμα λ.χ. ο υποψήφιος του κέρδισε με 60%. Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι αν γινόταν τώρα εκλογές θα έπαιρνε 14-17% και ήδη, ο Economist λ.χ. το παρομοιάζει με τον ΣΥΡΙΖΑ στην Ελλάδα. Το κόμμα των "5 αστεριών", όπως ονομάζεται είναι ενάντια στο ευρώ και υποστηρίζει την στάση πληρωμών, επίσης.

Στις δημοτικές, το κόμμα της αριστεράς τα πήγε αρκετά καλά παίρνοντας 14 από τους 25 δήμους, ενώ η δεξιά πήρε μόνο 6. Οπότε, ήδη, γίνονται συζητήσεις για το μέλλον του Μπερλουσκόνι και του κόμματος του, στο χώρο της δεξιάς – ιδιαίτερα μετά την κρίση και του κόμματος του Μπόσι, της Λίγκας του βορρά.

Η δυσφορία, ωστόσο, είναι βαθύτερη, καθώς αρχίζει να επανεμφανίζεται και η ένοπλη βία: Υπήρξαν μια σειρά από επιθέσεις, χωρίς νεκρούς από την "άτυπη αρχική ομοσπονδία" -μια ένοπλη οργάνωση- αλλά η έκρηξη σε ένα σχολείο στην νότια Ιταλία θύμισε, επίσης, την περίοδο που και η μαφία, αλλά και οι μυστικές υπηρεσίες τοποθετούσαν βόμβες σε ένα καθεστώς συντήρησης της έντασης.

Η Ιταλία εκφράζει την επόμενη ενδεχόμενη πυριτιδαποθήκη, αν η κρίση δεν ελεγχθεί πιστεύουν αρκετοί παρατηρητές

Στη Δανία αντίθετα, ο πληθυσμός βιώνει μεν μια σταθερή αμφιβολία για την Ευρώπη ως χώρο, όπου θα παραδοθεί η τοπική κυριαρχία, αλλά εσωτερικά το κλίμα είναι πολύ πιο ευχάριστο. Σύμφωνα με μια πρόσφατη έρευνα οι Δανοί είναι οι πιο ευτυχισμένοι ευρωπαίοι και παρά το ότι πληρώνουν ψηλούς φόρους, δεν έχουν κανένα πρόβλημα, διότι πιστεύουν ότι το αξίζει για να τους προσφέρει η πολιτεία τις κοινωνικές παροχές που έχουν.

Μετεκλογικά στη Σερβία και ρωσικό δάνειο

Μετά την απρόσμενη εκλογή του Νίκολιτς στη Σερβία, το εσωτερικό πολιτικό σκηνικό πήρε νέα μορφή. Στις βουλευτικές, είχε έρθει πρώτος και πάλι, ο συνασπισμός των κομμάτων, γύρω από το κόμμα του Νίκολιτς με 73 έδρες, ακλουθούσε η συμμαχία γύρω από Δημοκρατικό κόμμα του τέως προέδρου Τάντις -που είναι φιλοδυτικό- με 67 έδρες και μετά η συμμαχία γύρω από το σοσιαλιστικό κόμμα -του Μιλόσεβιτς- με 44 έδρες. Ο ηγέτης του σοσιαλιστικού κόμματος, ο Dacic

είχε ανακηρυχθεί από τότε σε kingmaker. Είχε, πριν από τις προεδρικές, καταλήξει σε συμφωνία με τον κόμμα του Τάντιτς στα πλαίσια συνεργασίας για την «ευρωπαϊκή πορεία». Τώρα βέβαια οι ισορροπίες είναι πιο ρευστές και φαίνεται να ενδιαφέρεται και ο Ταντις για τον ρόλο του πρωθυπουργού.

Ο νέος πρόεδρος δεν έκανε βαρύγδουπες δηλώσεις: τόνισε από την μια τη συνέχεια της ευρωπαϊκής πορείας, αλλά κάνοντας, ήδη, από την πρώτη νύχτα της νίκης του, αναφορά στο θέμα του Κοσόβου και της συμπαράστασης στο «σερβικό λαό στο Κόσοβο και τα Μετόχια». Σε αυτό, μπορεί να βρει και στήριξη και από το κόμμα του Μιλόσεβιτς.

Ένα άλλο θέμα που αναμένεται με ενδιαφέρον, είναι η στάση της Σερβίας απέναντι στο ποινικό δικαστήριο στην Χάγη. Ήδη, στο ποινικό δικαστήριο βρίσκεται για χρόνια φυλακισμένος, χωρίς δική ο Β. Σέσελι, ηγέτης του σέρβικου εθνικισμού, και σαφώς μορφή που επηρέασε τον νέο πρόεδρο. Ο Σέσελι παραδόθηκε μόνος του στο δικαστήριο απαιτώντας δίκη. Ο Σέσελι είχε προκαλέσει, ήδη, αίσθηση όταν κατέθεσε στη δική του Μιλόσεβιτς, όπου ξεκαθάρισε και τις διαφορές στην εσωτερική πολιτική της Σερβίας τη δεκαετία του 90: δήλωσε ότι ο εκπρόσωπος της θέσης για «μεγάλη Σερβία ήταν ο ίδιος ο Σέσελι, ενώ ο Μιλόσεβιτς ήταν ουσιαστικά υποστηρικτής της συνέχειας - με κάποια μορφή - της πολυεθνικής πολιτείας της Γιουγκοσλαβίας. Όταν ο Σέσελι ήταν φυλακισμένος από το σοσιαλιστικό καθεστώς, ως ακραίος εθνικιστής την δεκαετία του 80, η περίπτωση είχε στηριχθεί φυσικά από την Δύση – αλλά και από μαρξιστές, οι οποίοι τόνιζαν την ανάγκη εκδημοκρατισμού. Σήμερα, η περίπτωση του έχει ξεχαστεί και είναι ενδεχόμενο να επανεγερθεί, αν όχι για κάποιο άλλο λόγο, τουλάχιστον όσον αφορά στα δικαιώματα του να δικαστεί ή να αφεθεί ελεύθερος - αν δεν του απαγγελθούν κατηγορίες. Το πρόβλημα του δικαστηρίου με το Σέσελι είναι ότι δεν συμμετείχε σε καμία πολεμική επιχείρηση και η πιο γνωστή εμπρηστική του δήλωση, είχε γίνει σε ένα χιουμοριστικό πρόγραμμα και ήταν μια ειρωνική αναφορά στις κατηγορίες για σέρβικες βαρβαρότητες. Όπως παρατήρησε η D. Johnstone αυτό το είδος του χιούμορ στην Σερβία, ονομάζεται χιούμορ του νεκροταφείου – και προφανώς δεν υπήρχαν πολλοί πρόθυμοι στην δύση να δουν το πολιτιστικό πλαίσιο, όταν ετοιμάζονταν οι επιθέσεις ενάντια στην Νέα Γιουγκοσλαβία.

Ίσως τα νέα πλαίσια να οδηγήσουν και σε νέες σχέσεις των Σέρβων με την δύση.

Η Ρωσία, πάντως, έκανε αμέσως μια σαφή κίνηση – ανακοινώθηκε η παραχώρηση δανείου 800 εκατομμυρίων στην Σερβία -είχε ήδη προηγηθεί δάνειο 200

εκατομμυρίων- για έργα υποδομής. Σαφέστατα έμμεσα, αλλά σταθερά η Ρωσία επιχορηγεί με την σειρά τις εν δυνάμει στρατηγικούς συμμάχους στα Βαλκάνια.
http://www.rt.com/news/line/2012-05-26/#id31580

Συρία: ακόμα μια «σφαγή» σε ύποπτο χρόνο και ακόμα μονοδιάστατη προβολή

Την Παρασκευή 25/5 η συριακή αντιπολίτευση και οι σύμμαχοι της κατέκλυσαν τα διεθνή ΜΜΕ με εικόνες από την «σφαγή στην Χουλα» ένα χωριό στην Συρία. Η αρχική αναφορά παρέπεμπε σε νεκρούς από βομβαρδισμό του στρατού, αλλά αργότερα αυτή η εκδοχή διαφοροποιήθηκε και κατηγορήθηκαν ένοπλοι οπαδοί της κυβέρνησης. Οι αναμεταδόσεις αγνοούσαν πλήρως την εκδοχή της συριακής κυβέρνησης – όπως, κατά κανόνα, δεν μεταδίδονται τα θύματα τα οποία ανακοινώνει η κυβερνητική πλευρά κάθε μέρα από τις επιθέσεις των ισλαμιστών ανταρτών. Οι παρατηρητές του ΟΗΕ πάντως απέδωσαν ευθύνες και στις δυο πλευρές για τις συγκρούσεις χωρίς, όμως, να ξεκαθαρίζουν ποιοί ακριβώς διέπραξαν τις σφαγές. Και οι επιφυλάξεις τους μάλλον δεν ήταν τυχαίες. Το BBC, όμως, κατάφερε να σπρώξει την υστερία στο επίπεδο του πιστοποιημένου ψέματος: χρησιμοποίησε μέχρι και εικόνες από το Ιράκ σαν δήθεν τεκμήριο από την αντιπολίτευση για τω πτώματα των θυμάτων.

Η χρονική σειρά και το πλαίσιο των γεγονότων είναι ενδιαφέρον και αποκαλυπτικό από μόνο του.

Την Πέμπτη, 24/5, ο ΟΗΕ είχε ανακοινώσει και αναγνωρίσει, για πρώτη φορά επίσημα ότι στη Συρία δρούσαν «τρομοκρατικές ομάδες» με σαφή παραπομπή στην Αλ Κάϊντα. Είχαν, ήδη, προηγηθεί μια σειρά από επιθέσεις αυτοκτονίας ισλαμιστών -οι οποίοι ανέλαβαν και την ευθύνη μέσω ανακοινώσεων στο ίντερνετ- σε ανοικτούς χώρους με αποτέλεσμα το θάνατο δεκάδων πολιτών. Οι επιθέσεις θύμιζαν έντονα τις επιθέσεις της Αλ Κάϊντα στο Ιράκ. Ταυτόχρονα, οι διαδηλώσεις της αντιπολίτευσης συνέχισαν να υποχωρούν σε μέγεθος, ενώ όποιος παρακολουθούσε και την βιοτεχνία των βίντεο της αντιπολίτευσης, υπήρχε σαφώς μια εχθρική στάση απέναντι στην αποστολή παρατηρητών του ΟΗΕ, η οποία είχε απομυθοποιήσει την εικόνα για μονομερείς επιθέσεις του συριακού στρατού – οι παρατηρητές κατέγραφαν και στη στάση της ένοπλης αντιπολίτευσης, ως αιτία για την αιματοχυσία.

Ταυτόχρονα, έμμεσα αλλά μάλλον με σαφήνεια, οι υποστηρικτές της κυβέρνησης της Συρίας μετέφεραν την αντιπαραθεση και στον περίγυρο – με δεδομένο ότι ο Λίβανος λ.χ.είναι ένας χώρος διοχέτευσης οπλισμού στους ισλαμιστές αντάρτες της Συρίας, άρχισαν να απλώνονται και εκεί οι συγκρούσεις ανάμεσα σε υποστηρικτές και αντιπάλους. Ταυτόχρονα, άρχισαν να διευρύνονται και οι επιθέσεις των Κούρδων ανταρτών στην Τουρκία – για τις οποίες η Τουρκία κατηγόρησε άμεσα την Συρία. Στην ίδια την Τουρκία, η κεμαλική αντιπολίτευση κατηγόρησε την κυβέρνηση για αποτυχημένη εξωτερική πολιτική, η οποία οδήγησε τη χώρα στην απομόνωση και έκανε ιδιαίτερη αναφορά στις λανθασμένες επιλογές στήριξης των ισλαμιστών -και άρα της θρησκευτικής διαμάχης- στη Συρία, το οποίο οδηγούσε σε ένταση και με το Ιράκ, αλλά εν δυνάμει και με το Ιράν. Ξαφνικά, ο Νταβούτογλου βρέθηκε να κατηγορείται ότι λειτουργεί ενάντια στη λογική της δικής του εξωτερικής πολιτικής.
Σε αυτό κλίμα, το να προκάλεσε η συριακή κυβέρνηση μια σφαγή δεν έχει λογική – η κυβέρνηση βρισκόταν, μετά από καιρό, σε πλεονεκτική θέση και ανέμενε την επίσκεψη του Κόφι Αννάν για να επιβεβαιώσει τη στάση της. Από στρατηγικής άποψης, η σφαγή, σαφώς, ευκόλυνε την αντιπολίτευση, η οποία θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει το τι έγινε στο χωριό -και στον περίγυρο- της Χούλα, ως επιχείρημα για να επανέλθει η λογική της ξένης επέμβασης – και αυτό έγινε άλλωστε, αμέσως, από το συμβούλιο των μοναρχιών του κόλπου, αλλά και από τους δυτικούς σύμμαχους της ισλαμικής αντιπολίτευσης στη Συρία.
Το τι έγινε ωστόσο, δεν είναι καθόλου σαφές. Οι παρατηρητές του ΟΗΕ που επισκέφθηκαν την περιοχή πιστοποίησαν ότι υπήρξαν πέρα από 100 νεκροί, αλλά σημείωσαν, επίσης, ότι λίγοι ήταν οι νεκροί από «βομβαρδισμούς» του συριακού στρατού -αξίζει να σημειωθεί ότι ο συριακός στρατός αρνείται ότι έγιναν βομβαρδισμοί από πυροβολικό. Η πλειοψηφία των θυμάτων φαίνεται ότι σκοτώθηκε από ένοπλες ομάδες τόσο στη Χούλα, όσο και στον περίγυρο της – και εδώ φαίνεται ότι τα δυτικά ΜΜΕ είναι και πάλι επιλεκτικά: νεκροί υπήρξαν και από τις δυο πλευρές – τόσο αντίπαλοι, όσο και υποστηρικτές της κυβέρνησης. Σύμφωνα με την εκδοχή της κυβέρνησης, η σφαγή ήταν αποτέλεσμα επίθεσης μελών της Αλ Κάϊντα, η οποίοι βομβάρδισαν και το νοσοκομείο της περιοχής. Και πέρα από τη μη λογική της επίθεσης από κυβερνητικά στρατεύματα στο συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο, τέθηκε και το λογικό επιχείρημα, γιατί να γίνουν σφαγές και μετά να αποχωρήσει ο στρατός και να αφεθούν οι υποστηρικτές της αντιπολίτευσης να κάνουν φιλμ κλπ. Λογικά, αν

εμπλεκόταν η κυβέρνηση - ή έστω οπαδοί της- τα πτώματα θα απομακρύνονταν ή δεν θα αφήνονταν τα μίντια της αντιπολίτευσης να τα καλύψουν.

Ο ίδιος ο εκπρόσωπος των παρατηρητών του ΟΗΕ, δεν απέδωσε τις σφαγές σε μια πλευρά - μίλησε και για βομβαρδισμό αλλά και για ένοπλες ομάδες της αντιπολίτευσης. Ίσως, ακριβώς, λόγω του ότι το ζήτημα μπορούσε να μετατραπεί και σε μπούμερανγκ οι δυτικές δυνάμεις ζήτησαν να παρθεί απόφαση, πριν καν ολοκληρωθεί και η έρευνα της συριακής κυβέρνησης. Στο συμβούλιο ασφαλείας είχαμε τα γνωστά: οι δυτικοί, ιδιαίτερα η Γαλλία και η Αγγλία, που δεν είχαν δηλώσει οτιδήποτε τις προηγούμενες 15 μέρες για τις επιθέσεις αυτοκτονίας και τα θύματα ανάμεσα στους αμάχους, τώρα απαίτησαν άμεση και μονομερή καταδίκη της συριακής κυβέρνησης. Η Ρωσία και η Κίνα αποδέχτηκαν την καταδίκη, αλλά με μια αναφορά που μιλούσε μεν για βομβαρδισμό στης περιοχής, αλλά άφηνε να υπάρχει πιθανότητα και για άλλους ένοπλους εμπλεκόμενους. Ενώ επαναβεβαίωνε το σεβασμό στην κυριαρχία της χώρας -που ήταν και η βασική θέση της Συρίας.

Μια εκδοχή για τα γεγονότα είναι να έγινε, όντως, επίθεση από ένοπλους της ισλαμικής αντιπολίτευσης, οι οποίοι πυρπόλησαν και το νοσοκομείο -σημείο στο οποίο επιμένει η κυβέρνηση- και μετά ακολούθησε μάχη -με το στρατό να ήταν στο περίγυρο του χωριού, όπως φαίνεται να συμφωνούν οι περισσότερες αναφορές- και ακολούθως να έγιναν σφαγές από τους ένοπλους εναντίον υποστηρικτών της κυβέρνησης και να ακολούθησαν αντίποινα από ένοπλες ομάδες, πέρα από τον στρατό.

Η άλλη εκδοχή, πάντως, η οποία υποστηρίζει ότι το όλο σκηνικό ήταν συνειδητά κατασκευασμένο -με την έννοια ότι η σφαγή ήταν συνειδητός στόχος αφού τέτοιες πρακτικές δεν είναι άγνωστες στην πρακτική της Αλ Καιντα στο γειτονικό Ιράκ, αλλά και πιο παλιά των ισλαμιστών ενόπλων στην Αλγερία- για να προκαλέσει σοκ και, μέσα από την μονομερή του ανακύκλωση από τα ΜΜΕ, να προσφέρει και το πλαίσιο για επαναφορά των πιέσεων για ξένη επέμβαση θα πρέπει, επίσης, να θεωρείται πολύ πιθανή. Αξίζει να σημειωθεί ότι πριν δύο βδομάδες είχε διαρρεύσει ότι οι ΗΠΑ κινούνταν, επίσης, προς τον εξοπλισμό των ένοπλων ισλαμιστών – αν και είναι ασαφείς οι πραγματικές προθέσεις της Ουάσιγκτον: αν το έκανε δηλαδή για να καθησυχάσει ή να εξευμενίσει τις πιέσεις των μοναρχιών του κόλπου ή αν όντως έχει πρόθεση εμπλοκής.

Δείγμα της δυτικής χειραγώγησης: το BBC είχε φωτογραφία από το Ιράκ του 2003 στο website του, με τίτλο: «Φωτογραφίες ακτιβιστων. Αυτή η εικόνα – που δεν μπορεί να εξακριβωθεί από ανεξάρτητη πηγή –πιστεύεται ότι είναι πτώματα παιδιών στην Χουλα τα οποία είναι σε διαδικασία να ταφουν.» Τελικά η φωτογραφία ήταν του 2003 και ο ίδιος ο φωτογράφος, ο Marco di Lauro, δημοσιοποίησε το ψέμα

http://www.rt.com/news/bbc-iraq-syria-houla-400/

Το BBC γενικά αναλώθηκε στο να καλλιεργεί την υστερία – ακόμα και η είδηση ότι οι αλεβιτες των χωριών κοντά στην Χουλα πρόσφεραν αίμα για τους τραυματίες, παρουσιάστηκε σαν προϊόν του φόβου για αντίποινα. Αποκλείεται να το έκαναν, δηλαδή, γιατί είναι από την ίδια χώρα, η γιατί και οι αλεβιτες είναι φιλάνθρωποι απέναντι στους γείτονες τους κλπ, σύμφωνα με την ρητορική των πολιτισμένων βρετανών:

http://angryarab.net/2012/05/28/anti-alawite-bigotry-in-bbc/

Αναφορά στην ρωσική τηλεόραση για τα κενά της δυτικής εκδοχής για τη «σφαγή»

http://www.rt.com/news/damascus-refutes-accusations-houla-massacre-339/

Αναφορά σε νεκρούς και από τις δύο πλευρές – αντικυβερνητικών στη Χούλα και φιλοκυβερνητικών στα χωριά γύρω από τη Χούλα.

http://angryarab.net/2012/05/27/massacres-in-syria/

Αίγυπτος: ένα μικρό πατατράκ για τους ισλαμιστές και η άνοδος ενός εν δυνάμει τρίτου πόλου με άξονα τον αριστερό νασερισμό

Λίγους μόνο μήνες μετά τις βουλευτικές εκλογές, όπου τα ισλαμικά κόμματα σάρωσαν κερδίζοντας πάνω από 70% των εδρών και σχεδόν 70% των ψήφων, οι δύο βασικοί ισλαμιστές υποψήφιοι βρέθηκαν πολύ πιο κάτω – ο Μουρσί, ο υποψήφιος της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, μόλις και έφτασε το 25%, ενώ ο ανεξάρτητος Φατούχ, ο οποίος είχε και την υποστήριξη ανεξάρτητων «αριστερών» ως μετριοπαθής, πήρε μόνο 19% ανεβάζοντας τα ισλαμικά ποσοστά στα 44%.

Εντυπωσιακό comeback είχαν οι κοσμικοί υποψήφιοι, τόσο όσοι είχαν σχέση με το καθεστώς Μουμπάρακ, όσο και ένας αριστερός νασεριστής, ο Σαμπαχί. Στο δεύτερο γύρο πέρασε τελικά ο Σαφίκ, τελευταίος πρωθυπουργός του Μουμπάρακ, ο οποίος εμφανίστηκε ως υποψήφιος των κοσμικών και κατάφερε να ξεπεράσει κατά πολύ τον

Α. Μούσα, ο οποίος απευθυνόταν στο ίδιο ακροατήριο. Μάλιστα, η διάφορα του Σαφίκ από τον Μουρσί είναι πολύ μικρή.

Τρίτος, με ποσοστό γύρω στο 21%, ήρθε ο εκπρόσωπος του νασερικού αριστερού λόγου, ο οποίος είχε ήδη μια ιστορία αντιπαράθεσης με τα καθεστώτα, τα οποία διαδέχτηκαν τον Νάσερ. Η εκστρατεία του, η οποία γινόταν με περιοδείες στις οποίες κυριαρχούσαν τα πατριωτικά τραγούδια της εποχής του Νάσερ και η ανάλογη εικονογραφία, κέρδισε τους ισλαμιστές σε βασικά τους προπύργια, όπως οι φτωχογειτονιές του Καΐρου. Ενώ, οι ισλαμιστές είχαν δραματική πτώση και στην Αλεξάνδρεια.

Πολιτικοί παρατηρητές αποδίδουν τη ρευστότητα της κατάστασης στο ότι τα πολιτικά ρεύματα δεν έχουν ακόμα σταθεροποιηθεί. Υπήρξε μια σαφής πτώση στη συμμετοχή που δείχνει και ένα είδος απογοήτευσης. Ταυτόχρονα, φαίνεται να έχουν στοιχίσει στους ισλαμιστές δυο κινήσεις στην προεκλογική σκακιέρα: η κίνηση τους να προσπαθήσουν να ελέγξουν την επιτροπή για το σύνταγμα και η παραβίαση της υπόσχεσης τους να μην διεκδικήσουν την προεδρία. Αυτές οι κινήσεις, αύξησαν την καχυποψία απέναντί τους και επανέφεραν στοιχεία συμμαχίας ανάμεσα στους κοσμικούς, οι οποίοι είχαν διασπαστεί σε υποστηρικτές του παλιού καθεστώτος ή τουλάχιστον του στρατιωτικού συμβουλίου -ένα είδος "κόμματος της τάξης"- και τους υποστηρικτές της εξέγερσης του Φεβράρη του 2011. Η άλλη πηγή απογοήτευσης από την Μουσουλμανική Αδελφότητα ήταν οι κινήσεις κατευνασμού των μέχρι χτες αντιπάλων της – όπως των ΗΠΑ κλπ, αλλά και οι υποσχέσεις του ότι θα ακολουθήσουν μια λίγο πολύ νεοφιλελεύθερη πολιτική, η οποία ουσιαστικά δεν υπόσχεται τίποτα στα λαϊκά στρωματά, όσον αφορά στην οικονομία. Και σε αυτό μπορεί να αποδοθεί και η απότομη άνοδος του αριστερού νασερισμού, ο οποίος όπως και τα αλλά αριστερά ρεύματα και τάσεις φαίνονταν χαμένα στις βουλευτικές. Η δήλωση ενός αριστερού σχολιαστή ήταν χαρακτηριστική των νέων στάσεων: «αυτή η επιλογή που μας απέμεινε είναι η χειρότερη – από την μια είναι ο ισλαμικός φασισμός και από την άλλη ο στρατιωτικός».

Οι ισλαμιστές της Μουσουλμανικής Αδελφότητας έκαναν ξανά έκκληση για την παλιά συμμαχία του Φεβράρη του 2011 – αλλά βέβαια έχει περάσει αρκετό νερό κάτω από το γεφύρι από τότε. Και ο κίνδυνος μιας μονοδιάστατης ισλαμικής ηγεμονίας δεν είναι πια μόνο θέση περιθωριακή, αλλά κινητοποιεί και νέες συμμαχίες που ξεπερνούν τον Φεβράρη του 2011. Το στρατιωτικό συμβούλιο από την άλλη φαίνεται να είναι κάπως ικανοποιημένο, αφού η επανεμφάνιση του "κόμματος της

τάξης" με σύνθημα την κοσμικότητα ευνοεί και το ρυθμιστικό του ρόλο. Αποτελεί, όμως, και αυτό μια πηγή για καχυποψία, η οποία μπορεί να ευνοήσει τελικά και πάλι τους ισλαμιστές, όπως στις βουλευτικές.

Ότι και να γίνει, τα ρεύματα είναι, όντως, ευμετάβλητα και η εξουσία ασταθής.

Αναφορές στις εκλογικές μετατοπίσεις:

http://www.guardian.co.uk/world/2012/may/25/egypt-elections-return-status-quo

Λιβύη : μάχες και έξοδος των Τουαρέγκ

Στη Λιβύη η ένταση συνεχίζεται. Πριν δύο εβδομάδες, η κύρια είδηση ήταν μια επίθεση ένοπλων αντικανταφικών, εναντίον του γραφείου του πρωθυπουργού του "προσωρινού συμβουλίου", γιατί δεν είχαν πληρωθεί ικανοποιητικά. Όπως ανέφερε κάποιος σε ένα δημοσιογράφο – "εδώ πέρα κάνεις ότι θέλεις, φτάνει να έχεις ένα φορτηγό με όπλο που να εκτοξεύει πυρά όλμων ή ρουκετών.

Στην πόλη Ζλετίν, η οποία βρίσκεται κοντά στην Μισράτα φαίνεται να επιστρέφει η ένταση και να αποκαλύπτονται τα όρια κάθε ομάδας ενόπλων. Η Ζλετίν ήταν κέντρο των κανταφικών. Ο Σαλαφιστές -συντηρητικοί ισλαμιστές, οι οποίοι έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην εξέγερση υπό την προστασία του ΝΑΤΟ- θέλουν να επέμβουν στην πόλη για να καταστρέψουν ένα ναό σε ένα μουσουλμάνο άγιο, τον οποίο οι ίδιοι δεν αναγνωρίζουν - και θεωρούν -με βάση το πουριτανικό μοντέλο του Ισλάμ που εκπροσωπούν- τον ναό ειδωλολατρικό. Οι ένοπλοι της Ζλετίν και των γύρω περιοχών μαζεύτηκαν και ετοιμάστηκαν να υπερασπιστούν την πόλη και τον ναό. Τελικά, οι σαλαφιστές υποχώρησαν και το ζήτημα παρέμεινε ανοικτό – δείχνοντας ουσιαστικά ότι οι ένοπλοι του προηγούμενου εμφύλιου παραμένουν έμμεσα στις θέσεις και περιοχές τους σε αυτό το ασαφές πλαίσιο, το οποίο δημιουργήθηκε.

Νοτιότερα στην πόλη Γκανταμές και στις γύρω περιοχές ξέσπασε διαμάχη ανάμεσα σε Τουαρέγκ -κοινότητα μαύρων Λίβυων- υποστηρικτές του Καντάφι και αντίπαλους τους. Η φυλή στη Γκανταμές ήταν αντικανταφική και έτσι μετά την πτώση και το θάνατο του Καντάφι έγιναν δολοφονίες Τουαρέγκ, από τις γύρω περιοχές. Πριν μερικές μέρες, ένοπλοι Τουαρέγκ, προφανώς στα πλαίσια της ανασύνταξης δυνάμεων, επιτέθηκαν στην Γκανταμές και στάλθηκαν στρατεύματα για να στηριχθούν οι οπαδοί του μεταβατικού συμβουλίου. Η είδηση αυτήν την εβδομάδα είναι η αύξηση του ρεύματος προσφύγων προς την Αλγερία. Ήδη

Τουαρέγκ πρόσφυγες άρχισαν να κινούνται προς την Αλγερία, από το περασμένο Σεπτέμβρη.

http://www.uruknet.de/?p=m88347&hd=&size=1&l=e

Στη Γαλλία, ο ιδεολόγος της νέο-αποικιακής επέμβασης στην Λιβύη, Μ. Λεβύ, θα κάνει επίδειξη το φιλμ για την εκστρατεία του με την συνοδεία ιθαγενών, κατά τις γνωστές παραδόσεις των ευρωπαϊκών εκστρατειών στην Αφρική τον 19ου αιώνα. Οι καταγγελίες για βασανιστήρια και συλλήψεις αντιπάλων του καθεστώτος, που επέβαλαν οι δυτικοί και οι μοναρχίες του κόλπου, συνεχίζονται αλλά το συμβούλιο ασφαλείας δεν ευκαιρεί πια. Υπάρχουν άλλωστε διαφορετικές αντιλήψεις για το τι είναι λιβυϊκός λαός – οφείλει να πληροί κάποια κριτήρια για να θεωρηθεί θύμα και όχι θύτης και να βομβαρδιστεί όπως έδειξε και η περίοδος Μαρτίου-Σεπτεμβρίου 2011.

Αναφορά στην κατάσταση στην Λιβύη από την οπτική του αφρικάνικου αντί-αποικιακού κινήματος:

http://www.uruknet.de/?p=m88342&hd=&size=1&l=e

Ιράν: υποστολή της έντασης

Οι συζητήσεις με το Ιράν φαίνομαι να οδεύουν προς ένα είδος εξομάλυνσης, αν και οι πιθανότητες για κάποια συμφωνία στον ορίζοντα είναι ακόμα απόμακρες. Οι πρόσφατες συνομιλίες φαίνεται να έδειξαν ότι υπάρχει αμοιβαία διάθεση για κάποια συμφωνία και η δυναμική επάνοδος Πούτιν στο Κρεμλίνο, μάλλον, δυσκολεύει τις πιθανότητες ρωσικής υποχώρησης – ή κινεζικής. Η Δύση και ο Ομπάμα φαίνονται να προτιμούν μια συμφωνία. Το Ισραήλ από την άλλη, δε φαίνεται να θέλει να εγκαταλείψει την ένοπλη επιλογή μονομερούς επίθεσης αλλά το να δοκιμάσει κάτι πριν τις αμερικανικές εκλογές θα είναι επικίνδυνο ρίσκο.

Η Μόσχα, από την άλλη, η οποία θα φιλοξενήσει την νέα συνάντηση για το ιρανικό φαίνεται να κινείται προς την λογική των περιφερειακών συμμαχιών. Ήδη, η αντιπαράθεση με το Αζερμπαϊτζάν για ένα σταθμό παρακολούθησης θεωρείται από μερικούς ως δείγμα υπόγειων διαμαχών με του δυτικούς, οι οποίοι προσπαθούν να προσεταιρισθούν το Μπακού. Η Ρωσία, όμως, ελέγχει ουσιαστικά το χώρο της βόρειας κεντρικής Ασίας και άρα ακόμα και η δυτική αποχώρηση από το Αφγανιστάν με κάποιο καθεστώς επιτήρησης απαιτεί στην συνεργασία των ρώσων, αλλά και των ιρανών. Οπότε, το Ισραήλ, ουσιαστικά, απαιτεί θεάματα, τα οποία είναι πια ακριβά

για την Δύση σε μια περιοχή , όπως η κεντρική Ασία, όπου οι ρώσοι ανακτούν το πάνω χέρι και ακόμα και οι μέχρι πριν λίγο φίλο-δυτικοί σύμμαχοι, όπως οι πακιστανοί, ψάχνονται, για εναλλακτικές συμμαχίες.

Σπόντες

- Φαίνεται να υπάρχει **ανησυχία στον ΔΗΣΥ** για την πιθανότητα υποψηφιότητας Καζαμία - μερικοί έτσι ερμηνεύουν την απότομα «φιλική, ανθρώπινη» στάση του Ν. Αναστασιαδη απέναντι στον Δ. Χριστοφια. Η προβολή της υποψηφιότητας από τον Πολίτη της Κυριακής λειτουργεί και σαν αμφιταλάντευση - μερικοί θα τον προτιμούσαν από άλλους υποψήφιους, αλλά σαφώς η προεκλογική του ΔΗΣΥ θα προτιμούσε να τον αποκλείσει με την πρόωρη προβολή. Υπάρχει επίσης, σύμφωνα με πληροφορίες, μεγάλη δυσφορία για τον Αβέρωφ επειδή χαλά την εικόνα την οποία προωθεί ο επικοινωνιολογος. Δεν μπορούν όμως να τον ξεφορτωθούν -πέρα από τα συχνά και περιοδικά "αδειάσματα"- διότι λέγεται ότι έχει "γερές οικονομικές πλάτες". Κάποιοι τον καλύπτουν προφανώς λόγω εξυπηρετήσεων.
- **Ο Κεραυνός "άδειασε", τελικά, τον ενδιάμεσο**. Σύμφωνα με διάφορες φήμες η απροθυμία του εστιαζόταν στην απουσία στήριξης από το ΑΚΕΛ και μη ξεκάθαρης θέσης για το θέμα της ομοσπονδίας. Προφανώς, σαν σοβαρός πολιτικός, κατάλαβε ότι αν πάει σαν υποψήφιος της χορωδίας η υπονόμευση θα ήταν δεδομένη. Αλλά και σαν πρόεδρος κάποιος χρειάζεται ένα σταθερό μπλοκ και όχι περιφερόμενους Κουλιες. Πάντως, η στήλη, έχει την αίσθηση, ότι ο Κεραυνός είπε όχι μεν, αλλά άφησε την πόρτα επίσης ανοικτή για πιο "σοβαρή πρόταση" – τώρα η στο μέλλον. Ήταν προσεγμένη η κίνηση.
- **Η Αθηνά Κυριακίδου ξεσπαθώνει**.
- **Ο Λιλλήκας είναι νούμερο** – τέρμα. Αφού ξεκίνησε σαν αναλυτής να προσπαθεί να ερμηνεύσει την ΕΟΚΑ σαν καπετανάτα [με την μορφή του εγκληματικού Φαρ Γουέστ - υπάρχει και δημοσιευμένο κείμενο το 1989], μετά εντάχθηκε στην προεδρία Βασιλείου, έγραψε την αρχική διακηρύξει του ΑΔΗΣΟΚ, την οποία αργότερα αρνήθηκε ότι την είχε δει καν, μετά μετακινήθηκε στο αντί-ΑΔΗΣΟΚ, το ΑΚΕΛ για μια καρεκλά και πάλιν, μετά απειλούσε ότι δεν θα στήριζε την υποψηφιότητα Παπαδόπουλου, γιατί ήταν ενάντια στην γενιά της δεκαετίας του 60, μετά έγινε αυτοκόλλητο του

Τάσσου, και αρνήθηκε και ότι έγραφε σαν αναλυτής και ότι υποστήριζε μετά. Και τώρα ολοκλήρωσε την πορεία: **«Συνενώνω πολίτες κα ιεράρχες».** Δηλαδή όχι μόνο έγινε όργανο αυτών που αποκαλούσε "καπετανάτα" και "αμαρτωλή γενιά του 60" , τώρα θέλει να επιστρέψει και στον Μεσαίωνα. Τι σου κάμνει ακόμα και η φαντασίωση μιας καρέκλας: ο υποψήφιος της εκκλησιαστικής υποταγής. Λίγες φορές μπορεί να πει κάποιος ότι ένας υποψήφιος πρόβαλε τόσο έντονα την επιθυμία του υιοθετηθεί. Οπότε μένει να δούμε ποιοι πληρώνουν για αυτό το παιδί.

- Οπότε η επόμενη κίνηση Λιλλήκα, αφού μεσολάβησε μεταξύ των 2 κοινοτήτων, μεταξύ γενεών, μεταξύ κομμάτων, τώρα μεταξύ θεού και ανθρώπων, μπορεί να είναι **να δηλώσει ότι θέλει να μεσολαβήσει ανάμεσα στους διαιτητές και στην ΚΟΠ.** Είναι και αυτό ένα κάποιο ζήτημα.
- **Πόσα κτυπήματα ν' αντέξει το Στρακκέϊκον;** Μετά τα απανωτά 'κτυπήματα' για τη σύνδεση του δικηγορικού γραφείου 'Τάσσου Παπαδόπουλου & Σία', του οποίου πλέον προίσταται ο δικηγόρος της Λαϊκής και πρόεδρος της Επιτροπής Οικονομικών της Βουλής, Νικόλας Παπαδόπολος, νέο κτύπημα ήρθε να πλήξει το 'κύρος' της οικογένειας της Στράκκας. Σάλος σε σελίδες κοινωνικής δικτύωσης μετά την 'ανακάλυψη' ότι η αρχιτέκτονας της διαμορφούμενης πλατείας Ελευθερίας, Ζάχα Χαντίτ παρουσίασε στην «ιστοσελίδα αρχιτεκτονικού διαγωνισμού για τις εφτά πιο όμορφες πόλεις του κόσμου ως υποψήφια τη Λευκωσία με τη σημείωση ότι βρίσκεται στην ..... Τουρκία». Οι Οικολόγοι ανακοίνωσαν ότι οι συνεργάτες της στην Κύπρο οφείλουν να δώσουν εξηγήσεις και να προβούν σε διαβήματα προς αποκατάσταση της αλήθειας. http://cyprusnews.eu/alitheia/276537

Links με ενδιαφέροντα κείμενα στην Blogόσφαιρα

Για την Ελλάδα

http://avantgarde2009.wordpress.com/2012/05/25/%CE%BF-%CE%AC%CE%BB%CE%BB%CE%BF%CF%82-%CE%B1%CE%AD%CF%81%CE%B1%CF%82-%CF%80%CE%BF%CF%85-%CF%86%CF%85%CF%83%CE%AC%CE%B5%CE%B9-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B5%CF%85%CF%81%CF

%8E%CF%80%CE%B7/

Για το Κυπριακό

http://erascy.blogspot.com/2012/05/blog-post_24.html

Για το ΝΑΤΟ, διαδήλωση στο Σικάγο όπου βετεράνοι των πολέμων στο Αφγανιστάν και το Ιράκ πετάνε τα μετάλλια τους

https://www.youtube.com/watch?v=4iIHCmkUd04&feature=player_embedded